

10, 12, 16, 24, 28, 45

svila za birmance

Anton MACUN Maribor

so bili naši mali, posebno še, ker so se slovesnosti udeležili vsi njihovi starši in sorodniki. — Imeti hočemo v Kuzmi faro. Nasprotuje se nam od raznih strani, pa mi ne popustimo in dela-

mo naprej. Je že v glavnem urejeno, zdaj se bo začelo podrobno delo za ustanovitev fare. Kako tudi ne bi dosegli, ko smo pa vsi kakor en mož za to! Nova fara bo štela okoli 2500 duš.

Prosvetne zveze iz Maribora, naš rojak g. dr. J. Hohnjec, profesor bogosl., bivši poslanec. Nastopili bodo tudi naši vrli pevci z nekaj Slomškovimi pesmimi. Zanimivi bodo naši kopači z »barivci« na ramih. Takrat se bo tudi ponovila igra »Slehniki«. Tudi na belo nedeljo bomo šli v Gasilni dom in ga do zadnjega kotička napolnili, saj je Bizeljsko prva Slomškova fara in amo zato baš mi dolžni, da se zavzamemo za njegovo beatifikacijo. V Slomškovem duhu za katoliško prosveto smo si Bizeljani edini in hočemo tudi skupno delovati.

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na velikonočni pondeljek priredi Bralno društvo popoldne po večernicah lepo igro »Župnik iz cvetočega vinograda«. Prijatelji in znanci, pridite. Vstopnina bo nizka!

Hoče pri Mariboru. Na velikonočni pondeljek ob treh popoldne in ob pol osmih zvečer vpripori Prosvetno društvo v Slomškovem domu igro v sedmih slikah »Graničarje«. Igra je polna napetih in veselih prizorov in bo gotovo kar vsem ugajala, zato pridite od blizu in daleč!

Ptuj. Na praznik 25. marca smo v mestnem gledališču zelo lepo proslavili materinski dan. Mil. g. proš je v krasnih besedah orisal pomen materinskega dneva in nam predstavil vzorno krščansko mater. Mladinski pevski zbor je lepo skladno zapel več pesmi. V trodejanji »Materin blagoslov« smo videli, kako je pač najboljša doma pri mami. Ves bogati spored je bil dobro izveden na občo zadovoljnost našega občinstva, posebno pa še v veselje naših dobrih mater.

Križevci pri Ljutomeru. Bralno društvo Sv. Križ pri Ljutomeru priredi na velikonočni pondeljek igro iz vojnega časa »Živ pokopan«.

Bizeljsko. Končno je prišla do uresničitve zamisel društvenega odra v Gasilnem domu. Prosvetno društvo bo otvorilo ta oder na velikonočni pondeljek s kratkim predavanjem o katoliški prosveti, in vpriporitvijo verske igre »Slehniki«. Po prireditvi bo v Gasilnem domu prosta zabava s srečolovom, pri kateri sodeluje tudi godba na pihala iz Sv. Petra pod Svetimi gorami. Nihče ne bo na tej veselici umrl od

žeje ali glada, pa tudi ne od dolgega časa, zato bo že društvo preskrbelo. Bizeljanci, na velikonočni pondeljek vsi na prireditev Prosvetnega društva! — Na belo nedeljo pa se bo na novem odru vršila »Slomškova proslava«. O »Slomšku svetniku« bo predaval predsednik

Odprta noč in dan so groba vrata.

Pobrežje pri Mariboru. Na Pobrežju je umrl, lepo spravljen z Bogom, 71letni bivši posestnik in prevzičkar Henrik Pokež v starosti 71 let. Letos je umrla tudi njegova 73letna žena Terezija. Rajni Henrik, ki je bil dolga leta naročnik »Slovenskega gospodarja« in je bival na Ptujski cesti, je bil ob obilni udeležbi pokopan na Pobrežju 31. marca. — Dne 1. aprila je bil pokopan g. Roškar Ivan, posestnik in zidarski polir, stanujoč v Nasipni ulici. Eno uro pozneje se je vršil pogreb gospe Marije Riedl, posestnice, bivaajoče na Zrkovski cesti 21, dobaviteljice gramozja okrajnemu zastopu ter matere trgovca in gostilničarja istega imena. Pri vseh štirih pogrebi je sodelovala Krščanska ženska zveza za

Maribor in okolico z zastavo. Naj počivajo v miru božjem in vsem preostalim naše sožalje!

Setareva pri St. Lenartu v Slov. gor. Tukaj je v Gospodu zatislila oči Solakova mama, daleč naokrog znana ter od vseh čislana skrbna gospodinja ter velika dobrotnica revežev. 38 let je gospodinjila v vzornem zakonu svojemu, sedaj neutolačljivemu možu. Veličasten pogreb na pokopališču v St. Lenart je dokazal priljubljenost blagopokojne pri vseh slojih. Spavaj mirno, dobra mama, možu naše sožalje!

Braslovce. Umrla je pretekli teden nagle smrti Franciška Novak, stara 42 let. Bila je dobra mati, skrbna in pridna gospodinja. V njeno hišo so imeli dostop le krščanski časopisi. Zaprtila je štiri otroke, najmlajši ima komaj štiri leta. Imela je lep pogreb. — V Malih Braslovcah je umrl bivši posestnik Kronovšek, na Dobrovljah pa Napotnikov.

Bochum-Gerthe v Nemčiji. Katoliško slovensko društvo sv. Barbare javlja, da je tamkaj podlegel srčni kapi njegov dolgoletni član in častnik društvene zastave Anton Gorišek, doma iz Loke pri Zidanem mostu. Zapušča ženo in 4 nepreskrbljene otroke. Pokoj njegovi duši!

Cementni izdelki, razni tlaki,
apno, cement, ploščice za štedilnike, strešna lenenka, straniščne cevi in ostali

gradbeni material
Gradivo" d. z. o. z., prej. C. Pickel
Maribor, Koroščeva ulica 39. — Telefon 2039.

prebivajo berači in go-bavci, in tu si je na-pravil tajno središče svojega glavnega stana. Toda po zaslugi po-ročil, ki jih je dobivalo Italijansko vrhovno po-veljstvo, se je letalom posrečilo izslediti sedež abesinskega glavnega stana in ga popolnoma uničiti z bombami. Le-tala so razen tega ob-streljevala in pognala v beg s strojniškim og-njem tudi gardo Vehib paše, ki se je nahajala v neposredni bližini glavnega stana. Koj ob začetku izbruha sovra-žnosti na abesinskih tleh so skušali Italijani prodreti od vzhodne strani preko utrjene postojanke Muassa. Ali skozi puščavo Danakil. Prvi poskus jim je bil spodletel in so se mo-

»Ne imenuj po nemarnem Boga! Nočem ničesar, to pa zahtevam. Če mi te želje ne izpolniš, tedaj vem, pri čem sem.«

»Ne morem. Prisegam ti: ne morem.«

»Tudi tedaj ne, ako te resno prosim?«

»Marta, verjemi: ne morem!«

Čez obraz se ji je pokadila nevolja. Nekoliko časa je molčala, potem pa je dejala gorjupo:

»Lakomnost te je vsega prevzela. Ni ti pomoči... Med nama pa je zdaj vsega konec.«

»Potrpi z menoj!« jo je prosil.

»Nič več! Sramovati bi se morala takega ode-ruha. Od danes je med nama vsega konec.«

»Marta! Marta!«

Trepetala je in ga dolgo gledala s svojimi veliki očmi. V tej svoji bridkobi je bila še lepša. Črez nekaj časa je vzela iz žepa škatlico in mu jo dala:

»Na, vzemi, kar je tvojega!«

Z drhtečo roko je odprl pokrovček in ugledal zlato verižico. Kakor z nožem ga je presunilo. V strašni bolečini je prosil:

»Marta, vsaj ta spominek si ohrani!«

»Nočem. Bolje je, da nimam ničesar, kar bi me nate spominjalo,« je odvrnila hladno. »Prodaj — dobil boš denarja!«

Pri teh besedah je prebledel, v prsih ga je nekaj pehnilo. Počasi je dvignil verižico, odpel z nje

bleščeči križec, ga poljubil in vtaknil v žep. Potem je stisnil verižico v pesti in jo zalučal daleč dol v graben, da jo je požrla globoka luža.

»Za božjo voljo, kaj delaš?« je zavpila Marta.

»V grob s tem, kar je umrlo!« je zamolklo odgovoril.

Potem se je z obema nogama uprl v velik kamen in ni odnehal, dokler ga ni premaknil, da je jel po bregu drčati in valiti s seboj kamenje in prst, ki je zasula lužo in strugo, tako da se je voda obrnila na drugo stran.

»Tako! Tu naj leži do sodnega dne,« je zasopihal.

Ko smrt blede je stala Marta, vsa prevzeta od grozne lepote njegovih mišic in njegovega mračnega pogleda.

»Ali mi imaš še kaj povedati?« je zahripal.

»Ničesar več,« je dejala trdo, pa ji je glas vendarle drhtel; »molila bom, da se na večno ne pogubiš.«

»To pusti meni! Bog je tisočkrat bolj usmiljen kakor ljudje. Sit sem ljudi. Nobenega mi ni treba več.«

Odurno je govoril. Ogrnil si je jopič, vzel sekuro in z dolgimi koraki odšel navkreber; niti enkrat se ni ozrl.

Ko je prilezel na vrh, jo je videl daleč spodaj na jasi. V plapolajoči obleki, z modrim predpasni-